

PREU: 15 CENTIMS

LLUIS MILLET
DIRECTOR DEL "ORFEO CATALÀ"

Crónica

Dos pesos y dugas midas

Casi pe 'ls mateixos días que Valencia, la tercera capital d' Espanya, ab més curiositat que terror veyá baixar de las montanyas terolencas lo caudal del manso Túria convertit en impetuós torrent, y se sentía invadits 'ls suburbis improductius y l' Horta fértil per la aygua rogenca de l' avinguda, l' alt Ampurdá, aquell recó de Catalunya y d' Espanya que s' extén desde Figueras á Portbou, era arrasat entre espatech de llamps y trons, per l' aygua que queya del cel y la que li projectavan desde lluny las inmensas vessanas de 'ls Pirineus...

Valencia pará sos tallers y fábricas y sota 'ls raigs d' un sol rialler, la multitut 's l lensá á la vía pública en busca d' emocions y ab l' afany de cooperar al salvament... quan la cooperació fos necessaria.

A l' Ampurdá, lo pagés acobardit 's tancá á casa, barrá la porta y esperá enguniós que passés la negra nit per sospesar al día següent sa encara més negra estrella...

Valencia s' abocá als pretils del riu per observar cóm lo cos de bomberos dessembussava 'ls ulls de 'ls ponts y com l' aygua invadía las pessas de regadiu de l' horta, en dos lleguas de extensió.

Lo pagés de l' Ampurdá ixqué á trench d' auba de sa masía, per contemplar, contrets 'ls punys, nñada la gola y entelada la vista per las llágrimas, com l' aygua, dó del cel, extenia la miseria demunt la terra...

Valencia, finalment, anotá en la llista de 'ls sinistres, una dotzena de cadávres que 'l riu portá al mar; una cinquantena de casas esfondradas y la cullita perduda durant sis mesos.

A l' alt Ampurdá no hi hagué desgracias personals; no hi hagué més que un centenar de casas malparadas... y la ruina complerta de la regió...

Els perjudicis á Valencia han sigut inmensos. Apart de las desgracias personals, sempre sensibles encara que 'ls morts rés necessitin, hi ha que reparar las propietats destruídas; hi ha que socórrer al llaurador durant uns quants mesos, fins que la terra de regadiu torni á produhir.

A l' Ampurdá 'ls perjudicis han sigut més terribles. Allí, 'l terror ingrát sols admet vinya, garrofers ú oliveras. Lo pagés, després d' una prolongada miseria de sis anys, allavors de la filoxera, comensava á trobars' hi bó ab las plantacions americanas; comensava á cullir lo fruyt de molts anys de privacions. Ara, els ceps de

Rupestris, pot anarlos á cercar al mar junt ab la terra vegetal que 'ls sustentava y junt ab las oliveras y garrofers que hi enfonzavan arréls. Allí, al mar ho té tot; terra y arbres. ¡Demunt la terra sols hi ha quedat la roca pelada!

Anys á venir, quan picant pedra fassi terra esponjosa, y quan feta la terra els ceps hi arrellin, tornarà á recullir ví y tornarà á menjar pá.

La inundació valenciana omplí 'ls diaris de tota la nació durant dugas setmanas. Madrit 's conmogué y 'l Govern se 'n ocupá. Donatius cuantiosos d' elevadas personalitats caygueren en la safata que la Caritat parava. Mitj milió de pessetas votá 'l Ministeri á instancias de dos ministres, fills de Valencia. Las contribucions foren condonadas punta en blanch sense formació d' expedient. Comissions de valencians benemérits ixqueren per totas parts en busca de donatius. Barcelona doná una primera llista de suscripció que s' elevá á vint y tants mil duros y 'n prepara d' altrás. Tot fá presumir que 'l llaurador valenciá damnificat pe 'ls ayguats, no se 'n anirá cap día al llit sense sopar. ¡Oh caritat hermosa!...

La inundació ampurdanesa sols ha tingut ressó en mitja dotzena de casas del vehinat. ¡No en vá 's tracta d' un recó d' Espanya!

No se n' ha ocupat més qu' una part de la premsa catalana. L' Ampurdá no té cap fill en lo ministeri. Els seus diputats no saben ni ahont para 'l seu districte; son *cuneros* y no están per brochs. Aquellas rocas peladas seguirán pagant contribució fins que 's formi expedient (lo qual va llarch), ó fins que 'l Erari se las emporti (qu' es joch de pocas taulas). Barcelona, la ciutat tan generosa en los ayguats de Murcia, en los terratrémols d' Andalucía, que té vint y tants mils duros pe 'ls seus *cosins valencians*, no 's recorda de 'ls seus germans ampurdanesos qu' han perdut 'ls bous y las esquellas. En resum, tot permet presumir que 'l pagés de l' Ampurdá... té rahó més que sobrada per morir-se de gana tot cantant las excelencias del centralisme.

Sí; en lo centralisme está la causa de que hi hagi dos pesos y dugas midas; de que un mal passatjer en regió riquíssima, siga socorregut ab pródiga má, y de que un mal casi permanent en una regió ja endarrerida per altres plagas, hi deixi com endémicas la fam, la miseria, la emigració...

Lo més sensible, lo més vergonyós del cas, es que 'l cervell del Principat, Barcelona, s' hagi prestat inconscientment á fer lo joch del centralisme.

MARIÁN ESCRIU FORTUNY.

Teatro Catalá

LO MÁS DE L' ABELLA

Drama en tres actes y en vers, original de D. Pere Antón Torres, estrenat en lo teatro Principal la nit del 13 de Desembre de 1897.

L' OBRA

El más de l' Abella es un drama de forsa dintre d' uns motllos bastant senzills. L' acció de l' obra no es complicada ni recarregada de incidents ni epissodis, més que els necessaris per son desenvolupament y per la caracterisació dels personatjes.

Desde luego, sometent l' argument á un aná-lisis implacable, hauríam d' arribar forzosament, á que la seva vritat es bastant discutible; mes als que vulguin argüir qu' aixó es un defecte capital de la nova producció del senyor Torres, se 'ls hi pot contestar que en lo teatro son no ja lí-cits, sino necessaris, certs convencionalismes; que l' argument de *Lo más de l' Abella* dista molt de ser tan fals com molts altres que per bons corren; y que es casi impossible, per no dir impossible sens casi, que l' argument d' una obra teatral estigui exent de inverosimituts.

El drama queda exposat y planteijat ab ferma en lo primer acte, y eis personatjes, dibui-xats ab extraordinaria sobrietat y justesa, ab rasgos que 'ls retratan de cap á peus y que 'ls hi donan relleu extraordinari. Y tots aquets perso-natjes son perfectament humans, simplifcan lo treball del actor que ha de personificarlos, per-que diuhen y pensan cosas lógicas y humanas, cosas que ha de compendre qualsevol que 'ls vegi y els senti. Y entre tots ells no ni ha cap de amanerat; fins els més vulgars tenen caràcter original y propi; mes s' hi destacan ab especial colorit en *Nando* y la *Emilia*.

El según acte de *Lo más de l' Abella* no re-sulta de molt tan rodó com el primer, mes sense careixer per aixó de situacions interessants y sensorials.

Lo tercer acte es sens dupte 'l més fluix, es-pecialment en las últimas escenas, en que la in-verosimilitut se fá massa visible y l' acció s' arrossega. El rasgo final de l' obra, estrany com es, impressiona notablement.

Lo más de l' Abella, molt ben versificat, careix per complert de tipos y situacions cómicas que, contrastant ab l' acció dramática, don-quin la varietat de tons que forma el clar y obs-cur de tan bon efecte en las produccions dramá-ticas, y si aixó es un defecte, hi ha que recone-xerli. Mes nosaltres no enteném que ho sigui.

LA EXECUCIÓ

De la execució obtinguda per aquesta obra cal parlarne ab una mica de deteniment.

Avants que tot rebí la nostra calurosa felici-tació lo senyor Tutau, que al posar en escena *Lo más de l' Abella*, ha demostrat un cop més que es director de escena dels bons; mes creyém que en lo final de l' obra podria ferse alguna petita modificació precipitant el moviment escé-nich, y aixís, encar que 's perdés una mica de la solemnitat dramática del moment, s' avivaría l' interés y s' evitaria algo de distracció en el es-pectador, quina atenció decau ja desde mitj acte.

La senyora Mena dessempeñá molt bé lo seu paper de *Maria*.

La senyora Clemente feu de la *Emilia* una creació acabada, una de las millors que li hem vist, tal volta.

La senyoreta Domus, quinas notables condi-cions per la escena son innegables, lluytá ab un paper de gran forsa dramática. ¿Arribá á domi-narlo per complert? No per cert, mes s' hi aproximá molts cops, y donada sa poca expe-riencia de l' escena, feu molt més de lo que d' ella se podia esperar. Si la senyoreta Domus segueix estudiant ab fé y entussiasme, á no tar-dar gaire, s' haurá colocat al nivell d' esser la primera ingenua del teatro catalá; té condicions per serho.

De la senyora Monner no cal parlarne, tot-hom sap que may ha dessempeñat malament cap paper.

El senyor Soler feu un *Nando* de má mes-tra, se pot dir que millorá el personatje.

El senyor Serraclara interpretá molt bé lo seu paper.

Los senyors Santolaria y Goula, estigueren acertadíssims; s' hi distingí lo senyor Tutau y resultá discret lo senyor Fernández. El conjunt, acabat.—F. D. G.

EN LA MANIGUA CUBANA

Després de la batalla

LA TABERNA Y EL TALLER

Drama en tres actes, arreglat al català per Teodor Bonaplata, estrenat al teatro Romea, la nit del 10 de Desembre de 1897.

Aquesta obra es una refundició d'altre que fou estrenada anys arrera fora de Barcelona, ab diferent titol.

Resultá bé, en sa barreja de tons cómichs y melodramátichs y lo senyor Bonaplata hi vá obtenir molts aplausos.—J. R.

BENVINGUDA AL DESTERRAT

Quadro simbólich, en vers, representat la nit del 8 del corrent en lo teatro Eurípi-des, á Sant Celoni.

Es aquest quadro, un a propòsit donant cabal idea del acte qu' es realisava aquella nit, y en aquell teatro, en obsequi del distingit desterrat Sr. Ximeno Planas.

La escena representava un jardí fantástich en qu' es destacaba al mitj y cap al fondo, l' escut de Catalunya; y á un costat y altre los escuts de Barcelona y Sant Celoni, á mes d' unas placas artísticas, en que s' hi llegían los noms de Frederich Soler y J. Feliu Codina.

Los personatjes qu' hi intervingueren, simbolisaban, *Barcelona, La Vila de Sant Celoni, Lo Teatro Catalá, L' Escriptor, La Premisa, La Crítica y Lo Plagi.*

La execució sigué acabadíssima.

La fonda impresió que deixá al numerós auditori, quedá patentisada al prorrompre ab grans aplausos, y realisant una entussiasta ovació, al acabar de recitar los últims versos, glosats per un preludi de la orquesta, en tant lo teló baixava pausadament.

La ovació continuá llarch rato fins després de las corresponents surtidas á la escena.—M. R.

L' ORFEÓ CATALÁ

Com á mostra d' agraument y per pagar d' algún modo l' entusiasta rebuda que s' els dispensá á son gloriós retorn de Niza, l' *Orfeó Catalá* dedicá 'l concert del diumenge á la ciutat de Barcelona y en son nom al Exm. Ajuntament.

Ja avans d' anar al concurs se 'l tenia pe 'l mellor de Catalunya; per tot hont habían fet coneixer son treball se 'ls tributaban merescuts elogis, pro faltaba el batisme artístich, era necessari sapiguer á qué atendrens; y al tenir noticia de que á Niza habían meditat sas forsas ab l' *Orfeó Belga*, que passa per ser lo més antich

y notable, diguerem: «Ara sabrém á punt fisco son valer.»

Sí; ja sabém que al citarse los orfeóns més notables d' Europa, dirán en totas las naciós que 'l *Belga* y el *Catalá* passan devant, pro junts; el que avans d' anar á Niza era 'l primer, y el d' en Millet, que no coneixíam més que 'ls cataláns.

* * *

Gent pensaba que hi hauría diumenge al Lírich, pro no 'm pensaba que n' hi hagués tanta ni que fos tan lluhida.

La platea y galería del aristócrata teatro del carrer de Mallorca s' omplená de lluhida concurrencia.

La primera part del programa la formaban *Los segadors*, la gloriosa cansó popular de agradívols recorts y falagueras esperansas, tan magistralment armonisada per en Millet, qu' escoltá 'l públich ab relligiós silenci demanant al final sa repetició.

Seguiren las bonicas cansóns *La ploma de perdiu*, d' en Comella, y *Lo cant dels aucells*, d' en Millet, deliciosament cantada aquesta, per la professora de cant del *Orfeó*, Sra. Werlhe. S' hi guanyá una tempestat de aplausos, que acallá repetintla.

Lo plascent cant de juventut que 'n Millet anomena *Juventvola*, l' airós *Somni d' una Verge*, d' en Clavé, y *La Bandera Catalana*, d' en García Robles, obras totas d' indiscutible válua, acabaren la primera part del programa.

Ab la segona part, maquinalement ens trasladarem á Niza. Comprenia totas las pessas allí cantadas, y premiadas per lo tant; *Solfeig doble fuga y Choral á quatre veus*, bellísima composició deguda á la ploma d' en Gaubert-Rosse, director de la *Chorale Niçoise*, que cantaren á primera vista y 'ls valgué la medalla d' or y un diploma especial pera 'n Millet.

Lo diumenge la cantaren per segona vegada; per poguerla cantar en aquest concert, l' enviaren á buscar á Niza, pro 'l diumenge al dematí no había arribat encara y á correccuyta tingueren de treurer papers sens que 'ls hi quedés temps d' ensajarla.

Pro no ho necessitaban, perque si á Niza 'ls donaren per ella la medalla d' or, també aquí 'n mereixían un altra.

Lo según premi, com es també sabut, lo guanyaren am *La separació dels apostols*, obra d' enginyosa factura pro un xich faltada d' inspiració. Era la pessa obligada, essent son autor lo compositor belga Reuchsel.

Per pessas de lliure elecció en lo concurs d' honor y de execució cantaren *La brema y Los pescadors*, del inolvidable Clavé, á las que hi

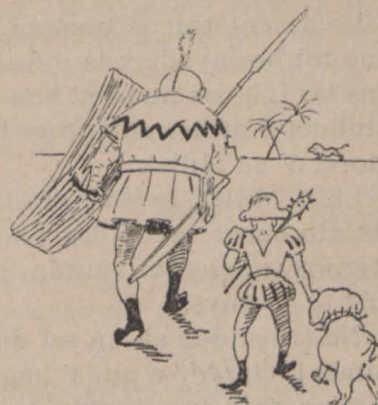
La cassa del lleó ó tot ho vens l' ingeni. — per S. Junyent

1.—En aquell temps un guerrero molt prudent, desitjant anar á la cassa del lleó...

2.—Inventá un inginyós procediment. Després de molt estudiar, va construir un escut de suro.

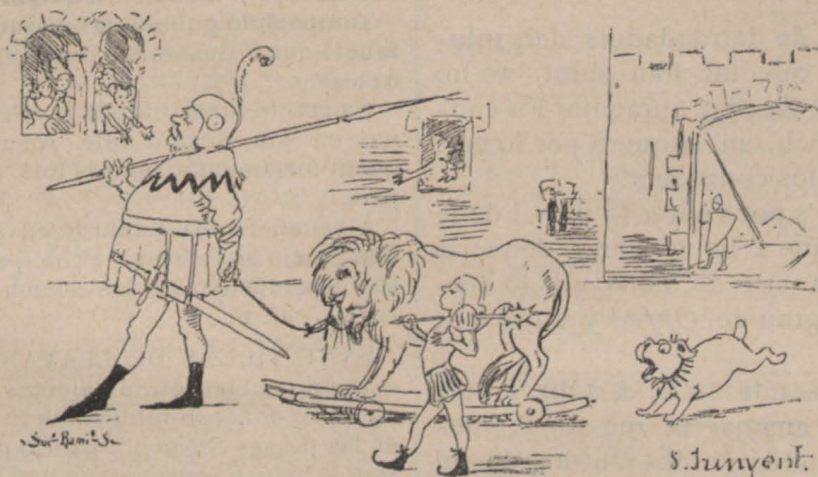
3.—Y sortí, acompanyat del escuder y el gos en busca de la fiera.

4.—Preparat el guerrero reb á la fiera que clava sos urpas en l' escut de suro quedant aixís presonera.

5.—Y clavantli una anella per arrossegarlo...

6.—Es conduhit en triomph fins al castell, ahont lo triomphador reb la ovació que sa gloria mereixia.

donan una interpretació mestra. Per aixó 's sentiren á Niza tants elogis per la música catalana. Opiném com el Sr. Flós y Calcat «que de ferla sentir més vegadas en concursos estrangers, s' arribará á fer un gran rotllo».

La primera pessa de la tercera part era l' *Choral á boca tancada*, d' en Millet, qu' es d' un conjunt melódich deliciós.

La Verge bressant, d' en Cessar Franck, agradá també molt.

Seguían després fragments de la *Missa del Papa Marcelo*, d' en Palestrina. 'S cantaren 'ls *Kiries* y l' *Credo*.

'L *Credo*, sobre tot, es una joia, es lo mellor de lo molt y bó qu' hem sentit d' en Palestrina. Millor que en un teatro per xó, 'ns estimaríam més sentir-la en una iglesia; ab tot, hi había bastant reculliment y 's pogué jutjar y admirar sas múltiples bellesas.

Veus' aquí un costat meritíssim per mirar á l'

Orfeó Catalá agegantarse y pujar per demunt de las institucions similars.

Lo desenterrar la bona música relligiosa avuy que tot ho invadeix la música sarsuelera y que fins las iglesias no se n' han pogut lliurar, constituheix á nostre entendre lo millor timbre de gloria d' en Millet.

Lluís Millet, lo jove mestre del *Orfeó*, quin retrato honra avuy las planas de LO TEATRO REGIONAL, es com veurán, molt jove encara, tot just té 30 anys.

Ne fá sis, que ab un zel digne de tot encomi, fundá l' *Orfeó*, y qui l' hagi vist creixer haurá vist en cada any de sa vida, probas ben patents de sos avensos.

Entre 'ls grans mestres catalans hi gosa de una fama envejable, y de lo molt que l' estiman ne son eloquents probas, las felicitacions que mil vegadas li han dirigit, y las distincions que de mestres com en Pedrell, Nicolau y Albéniz ha sigut objecte.

Y si aixó no bastés recordis que 'l gran mestre alemany Ricart Strauss visitá no fá gayres días á l' *Orfeó*, quedant encisat de lo molt bé qu' en Millet sabia dirigir y ensenyar.

* * *

En Millet, está dotat d' un caràcter senzill, y ves, ¡quí ho diria! té enemichs solapats que li envejan la gloria y veurían ab gust la disolució del *Orfeó*.

Se 'ls ha acusat... de defraudadors dels interessos del Estat, y 'ls que tal han obrat, no ho han fet estimulats pel desitj d' augmentar los caudals del Tresor públich, ni sisquera per lo tant per cent que la Lley los concedeix.

No sent aixís, ja 's pot veurer lo móvil de la denuncia: la enveja que s' ha apoderat de certs elements que no han vist ab bons ulls lo desarrollo cada día més gran del *Orfeó* y 'l rescient triomf de Niza.

Pero una denuncia feta aixís, es á dir, l' acte de tirar una pedra y amagar la má no fá guerrero; si bé que 's guardarán los autors de tal *proeza* de dir lo seu nom, ni ara ni may.

Lo poble catalá fora l' encarregat de premiarlos tal acte.

* * *

Pro... diguém com acabá 'l concert. Després del *Credo* d' en Palestrina vingué *Lo Cant de la Senyera*, aquell preciós himne d' en Millet que agrada més quant més se sent... y s' acabá 'l concert coronantlo ab una ovació franca y espontània, repetició de las frequents que reberen en lo transcurs de la tarde, tant en Millet com la Werhle, Comella, Salvat y l' *Orfeó* tot.

Per despedida 's cantaren altra volta *Los*

segadors, que ab tant gust se senten sempre y que 's la pessa més indicada per acabar un concert.

L' Ajuntament estava representat al concert per tres *concejals*, que al anar á felicitar al *Orfeó* li oferiren una artística corona de plata ab la següent inscripció: «L' Ajuntament de Barcelona á l' *Orfeó Catalá*. 12 de Decembre de 1897.»

També reberen la cordial felicitació que 'ls hi doná 'l general Despujol, que presenciá tota la festa desde un palco.

Y rebí l' *Orfeó Catalá* la que ab aquestas ratllas los hi ofereix un fervent admirador.

VALERI SERRA BOLDÚ.

Servey de fora

MANRESA.—En lo teatro Conservatori, diumenge passat, s' hi representá un drama castellá.

En la execució del mateix, s' hi distingiren las senyoras González y Blanca y 'ls senyors Llonch, Morena, Millá, Grillot y Gandia.

Ab lo xistós juguet, *Sanás y parells*, finalisá la funció, que sigué molt aplaudida per la regular concurrencia que hi assistí.—J. C.

VILANOVA Y GELTRÚ.—La secció dramática Zorrilla, ha donat una funció en lo teatro Principal posant en escena la preciosa obra *La bolva d' or*, en la que hi recullí més honra que profit.

Tampoch lo públich favorequé ab sa presencia la funció que l' ilusionista Onofroff doná en lo «Casino Artesano».

En cambi, una vetllada musical donada per «La Peña» en son elegant café, resultá molt animada siguent fortament aplaudits tots quans hi prengueren part.

A benefici de D. Eduardo Savall, se verificá 'l dia 12 una funció en lo teatro Principal, corrent á carrech son desemenyo de las societats «La Peña» y «Zorrilla».—C. F.

SANT VICENS DE LLAVANERAS.—Las societats «Cassino Caldense» de Caldetas y «La Producció» d' aqueixa, donaren juntas una funció teatral composta de las pessos *Sebas al cap*, *Un afayta clatells*, *Un cessant* y *Vells y boigs* en que uns y altres hi alcansaren molts aplausos.—C. B.

ARENYS DE MAR.—En lo «Centre Católich» s' hi representá 'l diumenge passat *Una calaverada*, *Las burlas fan com las professóns*, *L' embaixador del hivern* y *Tirant l' art*.

Lo desemenyo corria á carrech de la companyia infantil del Centre de Mataró.—S. M.

SITGES.—S' ha reconstituhit la notable companyia d' aficionats «Lo rebrot», que 's proposa donar durant l' hivern funcions teatrals després dels balls que celebra 'ls diumenges en lo «Prado Suburense».

Las últimas que ha posat en escena son *L' últim inglés* y *Una dona á la brasa*, que obtingueren molt bona execució, rahó per la qual ne surtiren molt satisfets tots los concurrents.

La societat recreativa «El Retiro», després del diumenge passat a la tarda, posà en escena las divertidas pessas *Un beneyt del cabàs*, y *Lo pronunciament*, en que tant la Srta. Jarque com demés senyors que hi pregueren part, foren molt aplaudits.—O. S.

REUS.—En la «Juventut Reusense» s' hi han representat los días 8 y 12 d' aquest mes respectivament *La monja enterrada en vida* y *Fratricida*.

En lo teatro Fortuny, continúa la companyia de sarsuela de 'n Perez Cabrero.—S.

CALELLA.—En lo «Cassino Calellense», la companyia de sarsuela que dirigeix lo mestre Rius ha representat algunas bonicas sarsuelas castellanas a las que 'ls hi ha cabut un desempenyo molt ajustat.—B. M.

SANT CELONI.—UN ACTE IMPORTANT.—Dels que més ho haurán sigut y que deixarán grata impressió, en la imaginació del senyor Ximeno Planas, en la interminable serie de simpáticas manifestacions, que durant lo seu desterro haurá rebut, formarà ben segur l' acte realizat pe 'ls seus nous convehins, en la nit del 8 del corrent. La funció anunciada en aqueixas mateixas columnas, en obsequi seu, revestí verament los characters d' un aconteiximent teatral.

Organisada per la societat «Centro Popular» é invitant a la població a concorrehi, aquesta respongué estanthi completament representada, aixís per lo escullit y variat de totas las classes, com per lo número, donchs se despatxá tot quant permetia la cabuda del local.

Se posá en escena lo notable drama *Clarís*, original de D. Conrat Roure. Lo desempenyo confiat a la primera actriu senyora Alegret, y als senyors, particulars d' aqueixa població, Hortal, Prat, Berenguer, Grau, Vidal, Soler y Molins, sigué inmillorable en tot lo sentit de la paraula. Ajust, estudi, comprensió dels personatges, seguretat; res deixá que desitjar, resultant lo conjunt a l' altura de las millors companyias catalanas. No es d' estranyar donchs, que 'ls aplausos fossin repetits, durant lo transcurs de la representació.

Se representá després lo quadro *Benviguda al desterrat*, quina ressenya vá en la secció de Teatro Catalá del present número, y acabá la funció ab la bonica comedia de D. Joseph M. Arnau, *Las tres alegrías*, que promogué la continua hilaritat del públich, obtenint molts aplausos.

La direcció de las obras, confiada als senyors Ribas y Armengol, digna de merescut elogi.

Amenisá los intermedis ab escullidissimas composicions, la reputada orquesta «Els Paleros» baix la direcció de D. Salvador Ballada, que per son bon gust y acert, sigué aplaudida ab entusiasme, veyentse obligada a repetir alguns dels números qu' executá.

Sigüé també objecte de grans y merescuts elogis lo riquíssim y ben apropiat vestuari que lluhiren los actors. Perteneixia a la casa de D. Miquel Ciuró, de Barcelona (antiga casa Tey, Sadurní, 16, 1.ª), essent doblement d' elogiar tan important servey, donchs que dita casa a la sola indicació del objecte de la funció, se brindá a servir sens remuneració de cap classe, vestuari, calsat y armeria, que, com s' ha dit, era riquíssim.

També rescendiren los honoraris corresponents los autors de las obras escullidas, los senyors del quadro dramátich, l' arxiu de D. Francisco Pérez Pol, lo perruquer Sr. Masvidal, etc., com també lo «Centro Popular» cedint per son compte, local, dependencia,

il·luminació, etc., etc. A tots se 'ls dona las més entusiastas gracias desde aquestas columnas.

Lo Sr. Ximeno Planas, durant tota la vetllada rebé repetidas mostras de consideració y apreci dels seus convehins en son desterro, lo que 'ns consta li ha servit de inolvidable é important consol.

Actes de tal naturalesa posan molt alt lo nom de la població que 'ls realisa.—S. J.

PARIS.—A la *Scala*, una especie d' *Eden Concert* de París, s' ha estrenat ab éxit una revista en un acte titolada *Ko Ko Ri Ko*.

Al *Theatre de la Republique*, lo drama *Le P'tit Gars*, obté cada nit més aplausos. Després d' aquesta obra se posará en escena *La Closserie des Genêts*, drama original del novelista Frederich Soulié.

Segóns noticias lo mestre Massenet posa música al drama de Sardou *Theodora*. Desitjém al jove compositor francès un *succés* com el de sa darrera partitura *Sapho*.

La *reprise* de l' obra de A. Dumas (Pare), *La Junesse de Louis XIV*, ha sigut rebuda ab aplausos al *Theatre Gymnase*.

Per dijous día 23, com tenim anunciat, estreno del drama *Terra Baixa*.—FAUST.

AL ORFEÓ CATALÀ

A MON AMICH L' ORFEONISTA J. ORIOL BOSCH

Lluny de Catalunya, lluny de nostra terra,
havéu fet conèixer nostre cançoner;
lluny de Catalunya heu cubert de gloria
al mestre Clavé!

Nostra aymada prenda, nostra barretina
pels carrers de Niza féreu passejar,
y ab ella lluytareu y ab ella vau véncer
en noble combat.

Dins Fransa la hermosa, dins Niza la bella,
la llengua d' Aussias n' haveu fet sentir,
y cançons de casa, cançons catalanas
heu fet aplaudir!

La vostra «Senyera» símbol de la Patria,
per estranyas terras heu fet onejar,
y véncer sabéreu, mostrant que us anima
catalana sanch.

Per xó jo us saludo; per xó jo us admiro
y mos llabis cridan ¡Visca l' Orfeó!
¡Que 'l bon Deu vos dongui gloria sobre gloria...
us desitjo jo!

M. ARGIMÓN.

NOVAS

Aviat publicarem lo segón article *Figuras de nostra escena*, que tan bona acullida ha tingut.

Com en l' anterior, hi publicarem negatius d' en Santaló, representant intimitats dels artistas y fets espressament pera LO TEATRO REGIONAL.

Hem rebut lo número prospecte d' un setmanari catalá que se intitulará *L' olla*.

Los cuyners encarregats de ferla bullir son prou coneguts porque s' esperin d' ells bonas viandas.

La colla «Apats y Lletras» té la paraula.

Aquestos días corregué la nova de que 'l célebre tenor Garullí, había mort.

Afortunadament no ha resultat veritat; si bé 's trobaba malalt feya días, está ja en franca convalescencia.

Nos en alegrém.

Nostre colega y company de causa *Lo Somatént* de Reus, en son número de dimars, reproduheix integra la *Crònica* de nostre estimat director, inserta en lo número passat de LO TEATRO REGIONAL.

SANT ANDREU DE PALOMAR.—Ab motiu de la festa Major hi han hagut varias festas teatrals.

En l' *Ateneu Obrer* s' hi representá l' drama *Lo full de paper*, en que hi escoltaren bona cosa d' aplausos las Sras. Verdier (A.) y (T.), Fremont y Srs. Buxareu, Rexach, Boté, etc.

La pessa *Matalas callandu*, fou molt celebrada.

Al «Casino Andresense», companyia de sarsuela gran, dirigida pe 'ls Srs. Valdeperas y Bosch y *L' hostalera de la Vall*, per una companyia d' aficionats, que fou molt aplaudida.

Al «Progreso», l' ópera *Dinorah* y al «Circul Republicá», sarsuela castellana per aficionats.

LA RIALLA.—'L dimecres s' hi possá en escena un drama clássich castellá, en el que hi alcanbaren molts aplausos la Srta. León y 'ls Srs. Vilá, Barbosa, Torroella, Viñals, Matas, Mozas y Ratera. 'L desempenyo, en general, fluixet á causa de pochos ensajos.

NIU GUERRER.—Las funcions últimament celebradas en la important societat que 'ns ocupa, han resultat tan lluhidas com totas las que 's fan en aquella casa.

En *Tal farás tal trobarás*, casi improvisada puig tingué que ferse en substitució d' un altra, tant la señora Cevallos com los Srs. Carreras, Coll y Brunet, hi estigueren sumament acertats.

Las otras obras representadas son *La milja taronja* y *Cura de moro*, que foren un triomf pe 'ls citats senyors, aixís com per las Sras. Damians, Carne, Almaza y Srs. Damians, Tomás, Campá, Teixidó, Ponsa, Martinet, Amat y Durán.

CIRCUL DE PROPIETARIS.—Lo diumenge passat s' hi representá una preciosa comedia castellana y la pessa *El rapte de la Sabina*, en quinas obras hi alcanbaren molts aplausos las germanas Verdier, señora Zamora y Srs. Piera, Mir, Rosell, Maurici, Mir, etc.

CORRESPONDENCIA (1)

Aureli Chacán. Rebut l' avis y gracias anticipadas.—Dely Brezs. Per retocar la versió, hi ha l' inconvenient de que se m' ha esgarriat. ¡Fos tan amable que la repetis! La décima encara no m' agrada. La del «Niu», vosté dispensi, pero es molt ripiosa.—E. de G. M. No vá.—Paulito Giralt. Home... Vosté está molt de guassa ab semblant solució. ¿No sab l' obra de qui es?... ARGOS.

(1) Crítica y consulta gratuita sobre assumptos literaris.

✦: En preparació lo número de primer d' any ✦
 Escullidas firmas.—Primer folletí de LA FILLA DEL MARXANT

En aquet número publiquem:

Quint folletí de la aplaudidíssima sarsuela de gran éxit arreglada al catalá per D. Conrat Colomer

ELOR DE TÉ

Quart folletí de la ap'audida comedia de gran éxit, de D. Jaume Capdevila

LO SENYOR NADAL

Penúltim folletí de la aplaudida comedia

LA CIGALA Y LAS FORMIGAS

per J. Blanch y Romaní.

Y primer folletí de la celebrada comedia en un acte

LO CAIXAL DEL SENY

➔ OBRAS CATALANAS ➔

SENSE DAMA

Que 's venen en l' Administració de «Lo Teatro Regional»

Lo Quarto dels mals endressos.	1	ptas.
Un don Juan Tenorio á trossos.	0'25	»
Cor de roca (drama).	1	»
¡Embolichs!	1	»
¡Cápsulas Mausser!, sarsuela	3	»
Els héroes del Bruch.	0'50	»
Lo llibertador de Suissa.	1	»
Dos fills.	2	»
A toch d' esquella.	1	»
Sebas al cap.	0'50	»
Los grills de las sebas.	0'50	»
L' últim inglés.	0'25	»
Una poma per la sed.	1	»

SECCIÓ DE REGALOS

La pessa en un acte,

La primera á Barcelona

s' entregará per 25 céntims á la persona que presenti aquest taló en l' administració de LO TEATRO REGIONAL, Ronda de Sant Pere, 19 y 21, 1.ª 1.ª

Per carecterisarse los
 —llapis—

FORTON

Son los millors

Preu: 3 pessetas

Imprenta de MARIANO GALVE, Aviñó, 18, interior.—Barcelona,